

Nr 29.

Ankom till riksdagens kansli den 5 juni 1941 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 20 oktober 1939 (nr 734) med särskilda bestämmelser angående gäldande av ersättning enligt fartygsuttagningslagen m. fl. lagar.

Genom en den 16 maj 1941 dagtecknad proposition, nr 248, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 20 oktober 1939 (nr 734) med särskilda bestämmelser angående gäldande av ersättning enligt fartygsuttagningslagen m. fl. lagar.

Härigenom förordnas, att lagen den 20 oktober 1939 med särskilda bestämmelser angående gäldande av ersättning enligt fartygsuttagningslagen m. fl. lagar, vilken jämlikt lag den 30 mars 1940 (nr 173) gäller till och med den 30 juni 1941, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942.

Genom lagen den 20 oktober 1939 (nr 734) med särskilda bestämmelser angående gäldande av ersättning enligt fartygsuttagningslagen m. fl. lagar har Konungen erhållit befogenhet att för vissa fall förordna om uppskov under högst sex månader med betalning i kontanter av ersättningsbelopp, som det åligger kronan att utgiva. Denna lag, som ursprungligen gällde till och med den 31 mars 1940, har genom lag den 30 mars sagda år (nr 173) erhållit fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1941. Den ingår som ett led i den penningpolitiska beredskapslagstiftningen och har motiverats med önskemålet att förhindra en sådan plötslig ansvällning av köpkraften, som kan befaras få ogynnsamma återverkningar på prisutvecklingen.

Förordnande, som avses i lagen, har av Kungl. Maj:t meddelats genom kungörelse den 30 december 1939 (nr 954). Kungörelsen, vilken i likhet med lagen ursprungligen ägde giltighet till och med den 31 mars 1940 men genom kungörelse den 30 mars 1940 (nr 174) erhållit fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1941, äger tillämpning å ersättningsbelopp, överstigande 1,000 kronor, som kronan har att gälda för vissa slag av förnödenheter, vilka tagas i anspråk jämlikt fartygsuttagningslagen, häst- och fordonsanskaffningslagen eller rekvisitionslagen. De åsyftade förnödenheterna voro ursprungligen fartyg, båtar och andra farkoster med erforderlig utrustning och bemaning, hästar och hästfordon ävensom motorfordon och motorredskap med tillhörande släpvagnar och redskap. Genom kungörelse den 2 juli 1940 (nr 662) begränsades emellertid förordnandet att avse nu nämnda förnödenheter med undantag av hästar och hästfordon. Ersättningsbelopp, varom här är fråga, skall insättas å särskilt konto i postgirorörelsen för den ersättningsberättigades räkning att inestå intill dess sex månader förflutit efter insättningen. Från insättning må dock, om den ersättningsberättigade det begär, undantagas högst 1,000 kronor. Å insatta medel skall gottgöras ränta enligt grunder, som bestämmas av riksbanken. För närvarande är räntesatsen fastställd till 3 procent, motsvarande vad de fyra största till Svenska bankföreningen anslutna affärsbankerna gottgöra för medel, inestående å depositionsräkning.

I skrivelse den 17 april 1941 hava *fullmäktige i riksbanken*, då ifrågavarande lag och med stöd därav utfärdad kungörelse under nuvarande förhållanden borde erhålla fortsatt giltighet, hemställt, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder i sådant syfte. Förlängningen av lagens giltighetstid syntes lämpligen böra begränsas till ett år.

Fullmäktige i riksgäldskontoret hava i ett den 30 april 1941 dagtecknat, efter remiss avgivet utlåtande i ärendet meddelat, att fullmäktige icke hade något att erinra mot att bankofullmäktiges framställning bifölles.

Föredragande departementschefen, statsrådet Wigforss, har i propositionen uttalat, att under rådande förhållanden alltjämt föreläge behov av sådant bemyndigande, som ifrågavarande fullmaktslag innefattar, samt därför tillstyrkt, att lagen erhåller fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1942.

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet.

Vid granskning av det föreliggande lagförslaget har utskottet icke funnit anledning till erinran mot detsamma. Utskottet får därför hemställa,

att förevarande proposition måtte bifallas av riksdagen.

Stockholm den 5 juni 1941.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Norman, Linder**, *Hagman**, *Tamm, Löfvander, Forslund** och *Näslund*;

från andra kammaren: herrar *Olovson* i Västerås, *Hallagård, Hermansson, fru Johansson*, herrar *Barnekow, Larsson* i Östersund, *Hagård** och *Witzell**.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.
